

[V. Buhl.]

Grund, at saa at sige enhver større Formuegevinst stort set er afledet af Krigens ekstraordinære Forhold, Anledning til.

Jeg er ogsaa enig i, at der kan være Grund til at supplere Formuestigningsafgiften med en Belastning af alle Formuer over en vis Størrelse, da Formueejerne i Almindelighed maa være interesserede i, at der sker en Stabilisering af vort Pengevæsen. Men jeg er ikke enig i, at denne Belastning skal foregaa i Form af Stabiliseringslaan, selv om Renten sættes til kun 2 pCt. Det er ikke rimeligt paa denne Maade at belaste den almindelige Befolkning, Skatteyderne, med et Beløb til Forrentning og Afdrag, der vel gennemsnitlig kan anslaaes til mellem i hvert Fald 20 og 25 Mill. Kr. aarlig i 40 Aar fra 1952, da Forrentningen og Afdragene skal begynde.

Der er jo for disse Stabiliseringslaan indført det Supplement, at man ved at betale en Afslønningsafgift paa Halvdelen af Tvangslaanet kan frigøre sig for dette, men sker det i større Udstrækning, vil det betyde, at Bindingen af Pengene bliver saa meget mindre, og det vil igen nødvendigvis, at man paa almindelig Maade gaar ud i Laanemarkedet og ad den Vej binder ledige Penge paa længere Sigt.

Der har været Byrder nok at bære for den almindelige Befolkning i disse Aar; Indkomstfordelingen er saa skæv, at den bør rettes op paa virkelig effektiv Maade, og derfor bør de Penge, der skal tilvejebringes, tilvejebringes gennem Afgifter, gennem en Afgift dels paa Formuestigninger, og jeg vil ogsaa mene gennem en vis Afgift paa alle Formuer.

Professorudvalget foretrak en ren Formuestigningsafgift og regnede med langt større Afgifter end de her foreslaaede, naturligvis først og fremmest under Forudsætning af, at man alene fik Formueafgift. Men det Beregningsgrundlag, som Professorudvalget opstillede, gik jo i det hele ud fra et langt større Behov end det, der er dækket gennem den foreslaaede Ordning. Professorudvalget foreslog et almindeligt Fradrag ved Beregningen af Formuestigningsafgiften paa 10 pCt., mindst 20 000 Kr., efter det nugældende Forslag er Fradraget sat op til 20 pCt., mindst 35 000 Kr. Jeg mener, at denne Forhøjelse af Fradragene er for stor. Det er et Spørgsmaal, vi ønsker at forhandle om i Udvalget.

Den Skala, som Udvalget interesserede sig mest for, gik fra 25 til 90 pCt. Nu er der foreslaaet 3 Skalaer: en, der gaar fra 5 til 50 pCt. paa Basisformuer under 50 000 Kr., en, der gaar fra 10 til 60 pCt. paa Basis-

formuer under 100 000 Kr., og endelig en, der gaar fra 15 til 70 pCt., hvor Basisformuen er 100 000 Kr. eller derover.

Naar man saa sammenholder disse Nedsættelser med de større Fradrag, betyder det, at der ad begge disse Veje er sket en Forskydning af Afgifterne nedefter. Selve Forhøjelsen af Fradragene giver jo en større Nedsættelse end den, der alene følger af Sætserne. Denne Tredeling i Skalaen, som her er foregaaet, er en saare besynderlig Opfindelse, som sammenblender to i sig selv modstridende Principper, idet man her regner baade med den procentvise Stigning i Forhold til Basisformuen og med forskellig Størrelse af Basisformuen.

Det ene Synspunkt er det, at en given Formuestigning ikke, naar man tager Hensyn til Stigningen i Prisniveauet, forholdsmæssigt betyder den samme økonomiske Forbedring for alle Formueejere. Hvis en Mand har haft en Formuestigning fra 100 000 til 200 000 Kr., betyder det en reel Forøgelse af Værdierne paa 100 pCt., medens den Mand, hvis Formue er steget fra 50 000 Kr. med 100 000 Kr., altsaa op til 150 000 Kr., faar en 200 pCt.s Stigning, og det er for at virke regulerende paa dette Synspunkt, man regner med de forholdsmæssige Tal.

Det andet Synspunkt gaar her imod. Det er det, at man gør Stigningen forskellig, efter som Basisformuen er større eller mindre. Hvad der er det værste, er imidlertid det, at disse Skalaer fører til helt urimelige Resultater. De er i deres tekniske Opbygning helt chokerende. De virker slet og ret som en Rutschebane og endda en Rutschebane af en ualmindelig halsbrækkende Karakter.

Lad mig tage en Afgiftsyder, som har en Basisformue paa 100 000 Kr., og hvis Formue er steget med 500 000 Kr., og som altsaa herefter har en afgiftspligtig Formuestigning paa 465 000 Kr. Han kommer til at betale i Afgift 300 500 Kr. Hvis det derimod drejer sig om en Mand, der har en Formue paa 99 000 Kr. og den samme Formuestigning paa 500 000 Kr., slipper han med 259 200 Kr. Det vil altsaa sige, at denne Forskel paa 1 000 Kr. i Basisformue betyder en Forskel i Formueafgift paa 41 300 Kr. Det er saa vanvittigt, at det er ganske uforstaaeligt, at en saadan Skala overhovedet har kunnet opstilles.

Det samme gælder for alle Skæringspunkternes Vedkommende. Hvis en Mand har en Basisformue paa 50 000 Kr. og en Formuestigning paa 500 000 Kr., skal han betale 269 000 Kr. Hvis en Mand har en Basisformue paa 49 000 Kr. og en Formue-